

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőséghez **A. Lendva Tempométer**, az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések pedig a kiadólap tulajdonoshoz **Balkányi Ernő Fő-utca 19.** küldendők.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Kéziratok nem adtnak vissza.

DÉLZALA

Társadalmi, közművelődési és közgazdasági hetilap.
Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 ft
Fél évre 3 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: a Reuter Ügynökség és a Magyar Távir. Iroda, Eckstein B., Fischer A. D. és Goldberger W. A. hirdetési irodája. Bécsben: Mosse Rudolf hirdetési irodája.

A helybeli és járási hatóságok, az alsó-lendvai községi és körjegyzői egyesület, az „Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság” hivatalos közlönye.

Az ujév.

Ismét előtűnik áll az ujév a jövőendő eseményeivel. Még most tisztá az üres, de a sors nemsokára tele fogja írni úgy jó, mint rossz eseményekkel ezt is, mint a többi.

Ha vissza pillantunk a multba, úgy tűnik fel, hogy mily rövid idő egy év annak, a ki dolgozik, hosszú végtelenség annak, aki elfáradt keserves küzdelemben. E forduló pontban csak vissza tekintő próféta lehetünk, a ki csak a multat látja s nem jósol bele jövőt.

Hála, már eltemettük, a küzdelmes esztendő, de aggodatommal állunk meg az új év küszöbén, s a mult eseményei után, alig merjük reménykedve köszönteni a jövő hajnalát.

Hisz ki tudja, mit rejt méhében ez az ujév, mely nehéz válságok közt reánk virrad, melyekben talán nem kell heitét az öröm s csak a bánatos gyász üti fel tanyáját.

Szomorú ez ujév kezdete; elcsüggedetten alig merünk jót kívánni, csak fohászunk, hogy óvja Isten a magyarokat a balszerencsétől s hárítsa el a rejlő veszedelmeket a négy folytatott határolt hazája egeről. Erősítse ezt a nemzetet, hogy hű maradjon ezredéves hagyományaihoz, hogy

elszánt bátorással intehesse sorsát, mely saját kezében van letéve. Oly nemzet, mely elefejtli, hogy sorsának saját maga az ura, s mely nem tud magán segíteni: azt az ég ura sem segíti.

Saját erejéből kell, hogy hatalmasra nőjön, ha gyarlóvá süllyed, csak saját gyöngegségét okolja.

Tanuljunk a multból . . .

Jusson eszünkbe e napon, az eltemett és ebréd év napján, szeretett hazánk s nemzetünk, melynek elviharzott régi multjában a nagyság, fény és dicsőség mellett, oly ritka, oly kevés örömpapokat tüntet fel a történet: míg a borúnak, gyásznak és gyötrelmeknek százakra menő évei vonulnak el visszapillantó szemünk előtt! Itt döbentelen meg bennünket, a mulandóságot különösen jelelő ez órákban, hogy az enyészet minket is meglephet.

Óh, ha nem enyésztek volna el nagy és hatalmas népek és őrszágok: e gondolat meg nem halhatna, nem döbenthetne meg bennünket annyira; mert biztos hihetnők, hogy nemzet, melyben — ezredév tanúsága szerint — annyi életerő van, mint a magyarban: elpusztíthatatlan a földről — az ősök aczéllával szerzett e kedves hon földéről. De mást mutat a számos nagy korszak, melyekben népek és nemzetek elporhadt hullái nyugosznak örökre!

De nekünk élet kell — hosszú, munkás élet!

Élet, hogy a többi élő népcsaládok folyvást tisztelettel említsék nevünket, becsüléssel tekintsenek reánk . . .

Méltán dicsekedhetünk a néhány évtized békés és áldados munkával szerzett eredménynel; mert irigylve, de elismeréssel is tekintenek Európa népei felénk. És mindezek után is, itt állunk most egy örvény szélén; fejtünk fölött tornyosulnak veszt jósló felhők, lábunk előtt látog a reakció sötét mélysége. Veszélyben forog küzdelmeink ára, veszendőbe indul megfeszített erőnk munkája.

Igy vagyunk most, mikor bucsuzunk egy leszállt esztendő medőségétől, s nehéz szívvel köszöntjük az ujév ismeretlen hozományát.

De bizunk még a bátor férfiakba, a bölccsek szavataiba. Ő bennük összpontosul reményesgünk, mert erősen hisszük, miszerint tudják, hogy maguktól függvény életünk, halálunk: ne gondoljunk mára — csak a kitarító munkára, mint bátrakhoz illik, áldozatkészséggel csüggedetlenül.

S az Isten szent áldása ott fog szüntelen lebegni, a nagy hatású munkálkodáson! . . .

TÁRCSA.

Kisértetek.*)

A „Délzala” eredeti tárcája.

Világért sines számdékom e hélytűt mindazon rémes históriákat felsorolni, azokat egyenként hosszadalmasan elemelni és pertraktálni, a melyekben — hogy a közönségesen használt kifejezéssel éljek — kisértetek fordulnak elő. Az azonban már mindenesetre mulasztás volna, ha nem konstatalmám azon ma már kétségbevonhatatlan tényre, azon tagadásba nem vehető, józanul vita tárgyát nem képező körülményt, hogy az emberiség történetében talán egyetlen egy olyan lap sines, a melyen a kisértetekben való hirtre rá ne akadhatnánk.

Ez is egyik fényes bizonyíték arra, hogy a lélek halhatatlansága — mert hiszen a kísértet nem egyeb, mint az elköltözött lelkeinek időnkénti visszatérése s látható alakban történő megjelenése — mindig meggyőződése volt az emberiségnek.

Ez a meggyőződés éppen úgy ott honolt a tudós és tudatlan, mint a művelt és a műveletlen egyed keblében, bárha folyton találkozik, kik azt külsőleg leplezni, gondosan rejtgetni igyekeztek, sőt merész tapadásokkal annak létezését is kétségbe vonni törekedtek. A hit, a meggyőződés azonban ennék dacára nemzedékről-nemzedékre átszállt s ma is éppen úgy regélnak a logiképtelnebb, a legtudományosabb, a legmiveltebb s a

legmagasabb társadalmi körökben, a legegyszerűbb, a legszegényebb, a legnyomorultabb és legkorlátoltabb eszű lakóval bíró rozzant viskókban hazajáró lelkekről, mint tettek ezt a történelemelőtti időkben élők, vagy később az egyiptomiak, babiloniak asszirikok, görögök és rómaiak, kiknek mitológiája ugyszóval teljesen ezen a sines és meggyőződésen épült föl.

Az aztán önként érthetőleg megint más kérdés, hogy vajjon a ránk maradt tradíciók mai alakjukban mennyiben felelnek meg az eredetileg megtörtént tényeknek s mi azokon a ezizomna, a czinyfar, a mit az idők folyamán a fölisegázott képződés aggatót reájuk.

Nem ezélem, hogy kritikai benezolgatásokkal tegyem próbára az olvasó túrelmét s untig elég-ségesnek tartom az imént hangoztatott állítás köz-zelfogató beigazolására az alábbi néhány ismeret-tes s nevezetesebb kísértet-históriát röviden megemliteni, mert ezekből is azonnal előtűnik, hogy a szpirtizmusnak a lélek materializációját illő alapi-zásigazában az emberiség igenis mindig hitt, most is hisz s hisz himni fog mindörökké.

Vajjon ki nem hallott már a Habsburg és a Hohenzollern uralkodó házak fehér asszonyáról?

A Habsburgok fehér asszonya rendszeren a becsi Bihar valamelyik udvarán mutatkozik, lehetőleg közel annak a lakosztályához, a kit valami baj, vagy szerencsétlenség fenyeget.

Legutóbb ennek az esztendőnek a tavaszán

mutakozott, — mint azt szeptemberben, diestül királynéknak halála alkalmából, a legelőkelőbb bécsi társaságokban beszéltek, — Ameliehofban, a Hol a királyné szobái voltak. Magától érthetőleg sokat levon ennek értekeből azon körülmény, hogy ez a megjelenés csak utóbb tudódott ki s lett ismeretessé.

A Hohenzollern-ház fehér asszonya a Kulmbach mellett emelkedő Plassenburg vár csarnokai-ban rémítget. Egykor — 1398-tól 1595-ig — a fényes mult Brandenburg-Kulmbach örökről tan-yárztak itt. Ma fenyegnek börtöne.

A fehér asszony rendszeren bő lepelben burkoltan látható. Utját panaszos sírás és láncször-gés jelöli meg.

A Hohenzollernek kísértete ez év októberének 1-én mutatkozott utóljára. A fehyházi örök elmű-telen tértek ki utóább s az igazgatósság mindent elő-követett, hogy Plassenburgból valamiképen ki ne szivárogon a fehér asszony megjelenésének híre. Pár nap mulva azonban mindenek dacára mégis szételben-hosszban beszéltek, hogy páratlan ha-láleset fenyeget a Hohenzollern-családot. Maga a bator II. Vilmos császár is kezdte magát kényel-metlenül érezni elannya, hogy már majdnem le is mondott palatinyai utójáról, mikor október 8-án jött a hír, hogy Kemsben meghalt Albrecht porosz herceg neje.

Ez a haláleset azután a többi Hohenzollern kebléből kiűzte az aggodalmat, mert az előre jel-zett haláleset immár bekövetkezett. A császári pár tehát nyugodtan indult el a szent földre.

A tél nyomora.

Még melegit kicsinyt a nap sugara, de a hervadás rég beköszöntött már. A reggeli süvítő szél erdő kopasz ágainak, mező letarolt virágainak hirdeti, hogy nemokára bevonul az év legzordorabb nyomort és nélkülözést hozó időszak. Már csak kis idő s től hófelhő borítja hegyeinket, mezőinket, pusztá s kopár lesz minden.

De hiába kesergünk ezen, a mulandóság rendje, a természet törvénye ez. Nem is bennünk illet, poétának dolga az; tekintünk inkább a tél mezelten társaságát, mely nyomort és nélkülözést hoz a szegénynek, betegséget, bánatot szászereznek.

Mit lessem a tél nyomorát, mindnyájan ismerjük azt, éhséget, hideget és munkahiányt hoz egyzszerre. És mindenütt így van az, hol erősebben, hol gyengébben végtelen szenvedéseknek valónak osztályrészeisei embertársainak.

A fővárosi népség a csatornák piszkos ürögébe, pince odúba, harminc—negyvenet is magában foglaló lakásokba vonul. És nézzünk csak! Itt széjjel utcájan jártunkban, mennyi szenvedő arcot látunk majd! (A kicsinyek azok otthon maradnak, mert kijönniök nincs miben.) Ha a paloták lakói tudnák azt, hogy amennyi a pompa és a fény, száznányi a baj és szenvedés, nem oly vígan ünnek lakomáikat, hanem felkeresnek őket miázmas lakásaikban, ott a nyomor tanúján.

És a szegénygyűjön nem segíthet senki más, csak a társadalom. Város, vármegye ezzel nagyon, de nagyon keveset törődik, törvényhozásunk meg éppen semmit sem. Hazelők választásunk hetekig, indemmitásunk hónapokig, kiegyezésünk évekig vitakoznak, tengeri szörnyetegekre, új csövi fogvagyekre milliókat szavaznak meg, de még a kultúrának is csak morzsa jut, iskolákra, hogy derek Wlassichunk egy millió hitelt ker, ujjonunk és örömlünknek két kézzel nyújtjuk azt, a szegénygyű azonban törvényhozásunkban felszínre nem kerül. Parlamentünk csak közjogi politikával foglalkozik, szociális politikával semmit sem, pedig ajtónkon zörget a szocializmus és sürít mára a társadalmi forradalom szele.

Vármegye, város lendítsen talán? Szörnyű rossz a közigazgatás. Egy par állást kell szervezni, — majd jönnék a szegények aztán. Vagy a külföld példájára járásokon munkás — szegény — és betegesítő — pénzárakat állítunk

talán? Nem uri passió az, csinálja azt a porosz és az osztrák.

Feszítse meg tehát a társadalom erejét és segítsen embertársainak nyomorán. A hidegségnek, mely ellen oly sokan keresnek enyhét, az éhségnek és munkahiánynak, mely ellen most nincsen orvosság — enyhítesse mind rajtuk fekszik. Lépjenek sorompóba a növegyesületek, gyermekeket iskoláztató — és felruházató cyletek!

Ki érti jobban a szenvedés csillapításához, mint a női szív? Keressék fel a nyomort lakóhelyen és ne feledkezzenek meg róluk a vigág „ertely”-ein.

Ruháznak fel az iskolás szegény gyermekeket!

Állítsanak népkönyvtárat!

Hogy örül annak a szegény fiúnak a lelke, midőn meleg étel után nyúl! Hogy piroslik arca, midőn felmegelinté bágyadt gyenge testét!

Vegyek kezébe az ügyet neves egyének és áldani fogják meg emléküket is. Mert nemcsak a csatatéren teremnek nagyok, nemcsak a politikai életben vannak vezérek. A jöteknység vezetői is dicők, nagyok.

Segítsünk hát másokon és magunkon segítünk. Mert minden a világon összefügg, a világ-egyetem törvénye ez, lánczosa az egész mindenség, melyben ha az egyik szem meglazul, bomlik a másik is; így hoz nyomort a munkahiány és a hideg, a nyomor pedig a betegség csiraja, ez pedig nem tekinthi, ki szegény vagy gazdag, mindenkit egyaránt ér.

Magunkon segítsünk hát!

Kétszer ad, ki gyorsan ad!

Kormos Ármin.

Gazdasági előadások.

A nagyméltóságú földmivelségi m. kir. Miniszterium magas támogatással és a csakortányi áll. tanítóképző intézet mezőgazdasági tanszéke által 1899. év január, február és márczius havában, díjmentes előadásokat tartatnak Csakortány Álsó-Léndván, Letenyén, Beesehelyen és Légradón. A gazdasági előadások befejeztével, az egyes községekből jövő legszorgalmasabb látogatók között, néhány értékes és igen hasznos gazdasági könyv fog kiosztatni.

Alsó-Léndván a m. kir. áll. polgáriiskola rajztermében tartandó gazdasági előadások tervezete a következők:

körül foszlányos selyemdarabok heverték, nyakán piros kláris volt, épen olyan, mint a minőt a kísértet viselt. A bárói család a talált relikviákat egyházi szertartás mellett temette el s azóta nem habogtat senkit a valpói kísértet.

Még egy ilyen nagyobb szabású kísérteties történetnek volt a színhelye Horvátország. Zlatnaron jart rémes híre egy kastélynak. Itt nemcsak jártak a kísértetek, hanem kocsikáltak is.

Ejfelkor síró nyirkózással táruktól a kastély nehéz tölgylakpogott. Nagy fekete ló vonta hatalmas szekér robogott rajt s éjfel után egy óráig nagy jövés-menés, csattogás között, állandóan olyan zaj is hallatszott, mint mikor a koporsókat csusztatják rá a halottas kocsira.

Magyarországon különösen a felvidéki kastélyok bővelkednek hazajáró lelkekben; de akad ilyen elég a déltib vidékeken is.

Igy báró Vay Józsefnek egyik pestmegyei kastelya volt ilyen hírből. Azt mesélték ugyanis a régi öregek, hogy éjfelénként ott jart kalapos király, II. József.

Világos nyári éjszakákon, mikor a hold fénye furecsa árnyékokat vetett az üveges tornác kőköcskéira, meg pillangós cipőjének a kopogását is hallani vélték, sőt akárhánny insz meg is esküdtött rá, hogy a császár, meg a kapitányus ur azon mód, ahogy le van pingálva, kikanyarított dolmányban és százzret fehér kravattijával a nyakán, ütek együtt a nagy ebédelen és fekete kávézt szürésölgettek.

Czeglőden, a vasutól nem messzire, a város egyik szelen volt egy ház, a melybe utóbb már sehogy sem tudtak lakót keríteni.

Január 6-án: 1. Dékány Mihály tanítóképző intézeti természetudományi szaktanárr: „A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről”.

Január 8-án: 2. Berger Károly Lajos m. kir. gazdasági szaktanárr: „Az okszerű földmivelségről”.

Január 15-én: 3. Guzmann Dénes m. kir. szőlőszőlés és borászati felügyelő: „Az okszerű szőlőmivelségről”.

Január 22-én: 4. Nagy Károly tanítóképző intézeti rajz és ipari szaktanárr: „A háziipar fontosságáról”.

Január 29-én: 5. Dékány Mihály: „A hasznos és káros állatokról és az azok elleni védekezésről”.

Február 5-én: 6. Berger Károly Lajos: „A trágyáról, trágyázásról és a trágya kezeleséről”.

Február 12-én: 7. Guzmann Dénes: „Az okszerű szőlőmivelségről”.

Február 19-én: 8. Nagy Károly: „A háziipar fontosságáról és a nemek kosárfűz termeléséről”.

Február 26-án: 9. Viasz Nándor megyei állatorvos: „A sertésvesztről”.

Márczius 5-én: 10. Berger Károly Lajos: „Az okszerű állattenyésztésről”.

Márczius 12-én: 11. Guzmann Dénes: „Az okszerű szőlőmivelségről”.

Márczius 19-én: 12. Dékány Mihály: „A hasznos és kártékony állatokról és azok elleni védekezésről”.

Kosárfőző tanfolyam.

A nagyméltóságú földmivelségi magy. kir. Miniszterium, a csakortányi áll. tanítóképző intézetben 8 hétre terjedő kosárfőzői tanfolyamot rendez. tet; amelyre 2—2 hemberk, 5 muraközi; más-más helységről 10—10 ember hivatik be, kik, népi 50 kr. élelmeségi segélypenzben is részesülnek.

A kosárfőzői iparral foglalkozók figyelmét felhívjuk e tanfolyamra. A tanfolyamba való felvételti kérvények vagy megkeresések, a csakortányi állami tanítóképző intézet igazgatóságához nyújtandók be.

UJDONSÁGOK

Kedves munkatársainknak s igen tisztelt előfizetőinknek boldog újévét kívánunk!

Eljegykez. Horváth Lajos helybeli lakos eljegyezte özv. Soós Jozsefné letenyei lakos kedves leányát Klárát.

Mindenki kerülte még a tájékok is s a ki kocsmaát nyitott benne, az biztosra vehette, hogy rövid időn belül okvetlenül belebukik.

Ez az épület ugyanis arról volt nevezetes, hogy a kísértetek éjszakaiánk minden darab butort úgy össze-vissza forgatnak benne, hogy reggelre kelve semmit se lehet a szokott helyén megtalálni. A padlásról keserves sírás és jajgatás hallatszott le s közbe-közbe erős lánczóörgés, a melyet rettentés zaj követett, olyan, mintha vaszakékkal dobodódtak volna. Ha idegen vendég vetődött véletlenül a házba, az remülten kapta magára ruháit s örületen futott a foresmáros családjához s ezekkel együtt volt kénytelen átírvasztani az éjjelt.

A nagyvárosokat — mint mondják — nem igen szeretik a hazajáró lelkek, de azért a kísértetekről beszéltek s beszélnék eleget még a fővárosban is.

A régi Kasselik házról, mely a Népszínház közelében, a mai Röck Szilárd-utca sarkán volt, regéletek hátrözöndőak histo-iaákat.

Még századunk negyvenes éveinek a vége felé is erősen tartotta magát az hit, az meggyőződés, hogy a magyar jakobinus hazajárnak s megukkal viszik azt, a kit éjfel pont 12 órakor a Generális-mezőn találnak.

A budai vár speciális kísértetei a jelen század első tizedikében a Véghegyi magyar gardakapitány és a Prodanovich lotto-igazgató, hazajáró lelkei voltak, a kiket tudvalegőleg orgyilkos módon öltek meg.

Véghegyi kapitány szellemelőt még Alvinczy generális is tartotta, a ki a század elején ugyanabban a palotában lakott, a mely most József főherczeg tulajdonát képezi a Szent-György-terem-

Érdekes a Horvátországban levő valpói kastély kísértetének története is. Ez azonban már csak a multé, mert a kísértet több mint 20 éve nem jelentkez.

Valpói kastély a báró Prandau család tulajdona volt. Gyönyörű termeiben, főleg az ószi vadászatok évadjában, temerdek rokont, jó barátot és ismerőt fogadott s vendégelt meg a páratlanul szives házigazda, báró Prandau Gusztáv.

A kastélynak esupán csak egyetlenegy egy szobája volt, a hová soha senkit be nem szállaltoltak. Ezt a kísértet szobájának hívták, mert a mikor az óra éjfelt ütött, nyomban megnyílt az ajtó és belépett rajta a kísértet, egy sugár, magasz szép női alak, török ruhában, nyakán halványpiros klárisal. Miután az ajtót betette maga után, egy párszor körüljárt a szobában, aztán végig haladt a folyosókon, végül eltűnt a sirboltha levezető lépcsőn.

Vidám, fiatal katonatisztek, a bor és a vitézi történelek regélése közben nekihevélt, akárhányszor kérték báró Prandaut, szállásolja őket, a kísértet szobájába. Bár nem szivesen, de azért néhányszor teljesítette a báró a kérést. Két ízben igen szomorú vége lett a dolgnak. Egy fiatal tiszt nyomban meghalt az ijedségtől, egy másik pedig elvesztette beszélő képességét.

Hogy mit láthattak, nem tudótt ott ki, mert sem a halott, sem a néma nem mondhatta el (de a néma azért leírhatta volna. Szerk.) A harmadik a házigazda tudta nélkül ostant be egyszer a végzetes szobába s ettől az éjszaktól fogva megszünt a valpói kísértetjárás.

A história szerint a tiszt nem jement meg, hanem nyomon követte a kísértet. Lement vele a sirbolt utolsó lépcsőjéig. Ezen az alak megállt s egy magasabb lépcsőfokra mutatott, melyet a báró katoná kivont kardjával a helyszínen azonnal megjelölt. Másnap fölszakitották ezt a lépcsőfokot s alatta egy női csontvázat találtak. A csontvá-

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket az előfizetés megújításához a hátralékok bekuldesére.

Olvasóinkhoz! *Miután lapunk ez évi III-ik negyede nov. 15-én már lejárt, tehát ez alkalomból kérjük igen tisztelt helybeli, de különösen vidéki t. olvasóinkat az előfizetőinket az előfizetés megújítására és a hátralékok pontos bekuldesére, nehogy a szétkuldesénel fennakadást történjék.*

Személyi hír. Brauner Győző a „Szeperator” részvénytársaság gazd. tanácsosa az itteni viszonyok tanulmányozása végett 2 napig városunkban időzött.

Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Kovács György zalaezerszegi, Kasza József perlaki állami iskolai tanítóit az újpesti állami elemi iskolához jelen minőségükben áthelyezte.

Előléptetés. A vallás- és közoktatásügyi magyar királyi miniszter báró Jeszenák Anna csakortnyai állami polgári leányiskolai segéditanítóit, Grosz Sannu alsó-lendvai áll. polgári fu-iskolai segéditanót a XI-ik fizetési osztály második fokozatába léptette elő.

Bor mint büneljelentő. Sümegi Imre talián dörögdi lakos folyó hó 20-án délután az ottani kormsámban borozgatás közben észre vette, midőn borozgató társának Redler Ferenc ugyanottani lakosnak a mellénye zsebéből 1 darab 100 forint és 1 darab 5 forintos bankjegyet tartalmazott pénzért tárczája, Redler észre vétele nélkül a földre leest, mid Sümegi az ott jelen volt számos borozgató vendégek észrevétele nélkül felvett s avval onnan nyomban eltávozott. Sümegi másnap Monostor-Apátiba ment, ott a kormsámba mulatni kezdett s a badacsonyi bor annyira megízelt neki, hogy attól nagy mérvben megítasodott, ily állapotban kiabálta a kormsárosnak „bort ide eleget, pénz elég, ha elfogy majd találak helyébe valahol még ropogatosabb százaszt.” Redler Ferenc Sümegi éne mulatozásáról tudomást szerezve a nyírádi csendőrséget arról nyomban értesítette s a csendőrből által megejtett nyomozás folyamán derült ki, hogy Sümegi más pénzen volt oly nagy legény a monostor-apáti-i kormsámban, hol a megtalált 105 forintnak felét elköltötte, fele pedig Redler szerenczésére a sürgős nyomozás folyamán kézre került. A hűtlen pénztárláló a tapolczai kir. járásbíróshoz feljelentett.

Forgó Újság. A Kossuth Lajos utcán pár nap óta nagy népszerűsület van, mely néha oly merveket állt, hogy a különben is elég forgalmu utcán akadályozza a szabad közlekedést. Az emberek az „Újságírói sorsjáték kezelőegének” egy kirakatát bámulják, mely valóban meg is érdemli a figyelmet. Egy feltűnő izléssel kiállított hat oldalú oszlopon tizenkét budapesti napilap czime alatt olvashatók az illető lapokhoz érkezett legújabb távirati tudósítások, melyek óránként változnak. Az oszlopot egy telelényes gépezet folytonos forgó mozgásban tartja, úgy hogy az oszlop valószínűs forgó újság. Persze a kirakat nézői az alkalmat felhasználják arra, hogy azonnal ott helyben újságírói sorsjegyet vásároljanak, minthogy az első huzas már Január 4-én megtartatik. Egy 50 kros sorsjegyzettel mely mind a hat huzásra érvényes egy 100.100 koronás főnyereményt és öt 20.000 koronás nyereményt is lehet csinálni.

Öngyilkos leány. Monostor-Apáti községben Takács Ferenc földműves legény az ősz folyamán megkérte Fodor Teréz ugyan Monostor-Apáti községben lakó hajadont, a falu legszebb s legkedvesebb leánya kezét, a leány csakhamar bele is szeretett a falu legszászabb s különben is jó módú legényébe, de a leány szülei kik módosabbak, a legényt vagyon tekintetében keveselve,

addig késlekedtek elhatározásukkal, míg végre a leánykerő legény azt megsokalta várni, miért is odább lépett, Csillag Anna ugyan monostor-apáti-i lakos hajadont kezét kérte meg s itt nyomban be is következett a megegyezés s most folyó hó 14-én, midőn az esküvéshez készültek, Fodor Teréz a kedvére való kéro elszalasztása miatti elkeresésében revolverrel háromszor keresztül lötte magát s 7 napi szenvedés után meghalt.

Szerencséselenség. Muraközben a hánkovezei erdőben f. hó 17-én több munkásember dolgozott, döntögetvén a fakat és ásván a földből tuskokat. Munka közben egyikük, Peti (kovic) Márk megfellekezővén a kello elővigyazatlán, így törtenhetett meg az a végezte szerencséselenség, hogy egy hatalmas tusko a fejére esett és a szerencsésen munkást agyonyomta, úgy hogy székezen kellett, de már hirtelen hazaszállított. Az alig 28 éves, erőteljes, munkabíró ember özvegyet és két apró gyermeket hagyott hátra.

Anticulus. A neve azon elismert kipróbált szernek, mely hajhullásba, fojkorpa, kopaszodás ellen a legkésezebben használható. Az Anticulus a hajjal puhítja, a fejbőrt tisztítja, s a haj mindennemű bántalmait eltávolítja. Nemcsak férfiaknak és nőknek, hanem gyermekeknek is kiténően ajánlható. Prospektusát 1, nagy üveget 2 koronáért küld a főosztályi raktár: Kanitz Odón gyógyszerész Balassa-ígyarmon, de kapható minden más gyógyszerárban.

Gazdasági vándortanítások. A földművelésügyi miniszter rendelkezése s anyagi támogatásával vármegyékben rendezett gazdasági vándor előadásokat beszűntették; mert az e czélra adományozott állami segélyt az eddigi előadások költségei kimerítették.

Irodalom.

Kossuth Lajosnak 1848-iki leghivebb arcképe.
A fővárosi 1848—49-i Kossuth muzeum évek óta foglalkozik annak megállapításával, hogy a világ minden részéből összegyűjtött ezernél többféle Kossuth arcképek között, melyik a leghivebb kép. Az 1848-iki nyomtatott és festett Kossuth képek olyan sokféleké és egymástól annyira eltötek, hogy e miatt a nagy közönségnek különösen az újabb generációnak alig lehet fogalma arról, hogy hát milyen volt, hogy nézett ki 1848-ban a mi dicső kormányzónk. Ez az úgy valóban mello arra, az évek óta folyó nagy munkánk, a melyvel a budapesti 1848—49-i és Kossuth muzeum megállapítani és elkészíteni törekszik a legnagyobb magyarnak tükletes hű képet. Kossuthnak nyomtatásban megjelent legelső arcképet 1841-ben Ebel rajzolta, ki a bécsi Belvederekné képtár öre és híres arcképfestője volt. Ebel 1844-ben másodikszor rajzolta köre Kossuth arcképet. Ez a két legörögibb nyomtatott kép igen szép, de a később készült nagyobb művészek képeiből, valamint az 1847-től 1853-ig készült Kossuth fényképek és Dangerotypok nyomán egyes biztosan lehet megállapítani, hogy az Ebel képeket Kossuthnak arca nem egészen életű. Nem rég elhunyt jeles festőnk az öreg Barabás 1848—49-ben negyedszer rajzolta meg Kossuth arcképet. Ezek közül az egy, a mely az összes képekkel összehasonlítva igen sikerültnél mondható, de a másik három Barabás-féle Kossuth kép nem jó, épp úgy nem sikerült, mint a hogy Petöfi nem jó rajzolta meg a nagy mester. A legelső 1847-iki Kossuth Dangerotyp arcképet báró Helfert v. b. titk. táncosnaks, az 1848-iki esemény híres történézőnek bírtokában van, ki erről másolatokat ajándékozott Gr. Kreith Belának. Erdős, hogy a másolatokat báró Helfertnek jó barátja Lobanoff herczeg a meghalt bécsi orosz nagykövét készítette. A báró Helfert-fele Dangerotyp, a Barabás-fele legörögibb kép az amerikai ötféle Dangerotyp fényképek után és emlékezte nyomán festette meg Kossuth Ferenc ajándéképp Gr. Kreith Belának, Kossuth Lajos 1848-iki leghivebb arcképet. Ugyanevak Kossuth Ferenc festette meg edes atyjának öregkori arcképet az elő Kossuthról oly híven, hogy a kik a legnagyobb magyar Turinban szerencsések voltak láthatni,

azok meggyőződhetek arról, hogy soha életükben hivelb arcképet nem láttak, mint a minőt Kossuth Ferenc festett dicső atyjáról. Ezen eredeti és leghivebb képekről festenek most a budapesti 1848—49-iki muzeumban öregkori és 1848-iki Kossuth arcképeket, városok és egyletek számára. 230 forintba kerül szép rámvál egy terdige festett életnagy Kossuth kép, melynek magassága másfél méter, szélessége egy és egy harmad méter. Életnagy mellkép formában rámváltól 25; 50, frt, vagy száz forintba kerül egy-egy jól festett Kossuth vagy Petöfi kép, sőt tíz forintért is ad a budapesti 1898-as és Kossuth muzeum egy fényképét. életnagy Kossuth képet. Fenti árak mellett a festőnek és a muzeumnak is kevés a haszna, miért is ez a vállalkozas inkább az 1848—48-iki és Kossuth kultusznak hoz adozatot. A Bem-Petőfi körképél, a mely csakakké ma Budapestnek legérdesebb látványja, ki van állítva 1848—49-iki muzeum legszebb része s itt látható (Városliget arena-ut 70. sz.) a Kossuth Ferenc által festett fenn leirt két nagyszerű Kossuth kép is. Mielőtt a Kossuth Ferenc által festett 1848-iki képet a Kossuth muzeum mint tükleteset elfogadta volna bemutatta a képet Barabás, Kovács Ernő és más olyan jeles művészeknek, kik Kossuthot 1848—49-ben és az ötvenes években többször látták. Megnézték a képet a megát, ezek 48-as jelesaink és Kossuthnak rokonai, barátai. Elő az után a kép addig lett javítva, míg egyhangulag kimondották; hogy tükletes.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csakortnyia.		A.-Lendva-Z.-Egerszeg.	
Indul:		Indul:	
7 óra 41 p.-kor d. e.	6 óra 55 p.-kor d. e.		
8 „ 44 „ este.	5 „ 40 „ d. u.		
Erkezik:		Erkezik:	
6 óra 55 p.-kor d. e.	7 óra 41 p.-kor d. e.		
5 „ 40 „ d. u.	8 „ 44 „ este.		

Budapesti gabonaárak.

	mm.-kint	Fehér bab	mm.-kíht
Buza . . .	9-04-9-06	Sárga . . .	5-75
Zab . . .	5-65-5-70	Vegyes . . .	4-25
Rozs . . .	7-65-7-70	Lenmag . . .	4-00
Kukoricza . . .	5-40-5-45	Nemmag . . .	8-00
Árpa . . .	5-50-5-55	Bükköny . . .	4-50

Felölös szerkesztő.

Németh Mihály.

Laptalajdos: Balkányi Ernő.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
olíghírhíre spanyol és portugál boruit

Sherry
Port
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csomag kereskedésekben, valamint poharaként az előkelőbb szállodák kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: **Budapest**
csakitt: *W. Kossuth Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Ginty Casinóval szemben.*

606. 1898. szám.

Arverési hirdmény.

Alulirt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járás-bírósgy. 1898. V. 644. számú végzése által Stermán Mária végrehajtató javára Szoesics József ceserenceszéc-gyula-csárdai lakos ellen 609 forint — kr. tőke, ennek 1898. évi november hó 9-16-ai járó 6 százalék kamata egy járuléki erejeig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1007 forint 90 krajczára becsült 1 tőben, 1 hízó sertés, pálinka, borok, hordók, különböző szobabeli-, házi- és gazdasági tárgyakkal álló ingóságok nyilvános árverés utján leendő eladatása elrendeltetven, ennek a helyszínen vagyis Ceserenceszéc-gyulai csárdánál leendő eszközésére **1899-ik évi január hó 12-ik napjának d. e. 10 órája határidőül** kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi IX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becséron alul is eladattni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi dec. hó 28-ik napján.

Versits Elek,
kir. bírósági végrehajtó.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel szírné nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításán kinttelve, gyakorlás nem kell. Megvásárolás kirázza. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségeitől megment. Tartós és póztünetmentes.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos acézből és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizománysági BUDAPEST, V. ker., Kármán-utca 17.

26-16 Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen káldetik.

Schwarz Gyula

butorgyáros kárptos és díszítő

Varazsdon. (A városház mellett).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát min-denmü kárptos és díszítő butorokban Elvállal a vult butorok átdolgozását a legjutányosabb áron.

Részletfizetésre árkülm-bözet nélkül.

Legolcsóbb és elimert szolid bevá-sárlási forrás.

MINDEN SORSJEGY
MIND 6 HUZASRA JÁTSZIK

6 HUZAS
SORSJÁTEKA

100.000

KORONA

ERT.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

5 a 20.000
KORONA STREBTE.

A NYEREMÉNYEKET
NYHATRA ZÁRLENYOMÁSAL
KÉSZPÉNYBEN VISSZAVÁGNI
KELL A MILYENI. (Gyűjtők)

Sorsjegyeket ajánl:
Alsó-Lendvai Takarékpénztár,
"Délzala" kiadóhivatala.

Elvállal mindennemű könyvnyomdai munkákat jutányos áron és izléses kivitelben.

Könyvnyomdát a mai kor igényeinek teljesen megfelelő gépekkel és szép díszes betűkkel kibővíttem, így képes vagyok a nyomdászat terén előforduló mindennemű munkákat csinosan és izlésesen kiállítani.

Névjegyek, eljegyzési és esketési kártyák, meghívók, gyászjelentések csinos kivitelben.

A "Délzala" kiadóhivatala augusztus hó 1-től Fő-utca, Kopeckzy-féle házba helyeztetett át.
A "Délzala" hetenkint egyszer, minden vasárnap, meg-jelenő társadalmi, közművelődési és közgazdasági lap.
Előfizetési ára egy negyedévre 1 frt.

Balkányi Ernő könyvnyomdája Alsó-Lendva.

Ajánlja magát mindennemű

NYOMTATVÁNY

csinos káallítására a legjutányosabb áron.

Méhner-féle naptárak dus választékban!

A következő NAPILAPOK kaphatók:
Budapesti Napló, Budapesti Hírlap, Pesti Hírlap, Pester Journal, Magyarország.

A "Délzala" a helybeli és vidéki hatóságok, az alsó-lendvai közégi és körjegyzői egytel, az "Alsó-Lendva-Vidéki Takarékpénztár Részv. társ." hiv. közlönye.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.
Csm: Balkányi Ernő könyvnyomdája Alsó-Lendván.

Hírlapokat, szépirodalmi műveket, árjegyzékeket, étlapokat jutányos áron.

Mindenkor kapható (egyes ivenkint is): Vagyonillettár, Adós-levél, Adás-vevési szerződés, Havi kimutatás, Ügyvédi, körjegyzői, végrehajtói és utbiztosi nyomtatványok, Póstkönyv, Halottkémi jegyzőkönyv stb. stb.

Takarékpénztári, ügyvédi, körjegyzői és közégi nyomtatványok gyorsan és jutányosan.